

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyjny i administracyjny: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Pocz. Kaso Oszczęd. Nr. 141.123

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji

Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

40 M.

Prenumerata: w Krakowie i rewincji miesięcz. 930 — kwart. 2790 — M

w Krakowie z odnośnikiem do domu 1050 — 3150 —

Na prowincji: z przesyłką poczt. 1150 — 3450 —

Za granicą: z przesyłką pocztową 1600 — 4800 —

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 20 — Mk. wiersz milimetr.

1-szpalt. Mk 25. Nadeślanie Mk 65 —. Wiersz milimetr 1 mm.

w tekście Mk 35 —. Wiersz milimetr. i esp. na 1. stronie 100 Mk.

Gratulatory 800 Mk. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Reakcja obaliła gabinet p. Sliwińskiego.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Warszawa. (M) Od samego rana nastroj w Sejmie niezwykle podniecony. Rozmowy i obrady poszczególnych posłów obracały się około zebrania prawicy, która wspólnie z klubem pracy konstytucyjnej obradowała nad tekstem wniosku, wymierzonego przeciw rządowi p. Sliwińskiego. Uchwalony wniosek postawiła chrz.-dem. Do ostatniej chwili wahano się, przypuszczano, że ostrzegawcze słowa lewicy zatrzymają może fanatyków partyjnych nad krawędzią przepaści. Dzięki jednak Klubowi pracy konstytucyjnej prawica uzyskała dla swych wywrotowych planów większość „aż” 6 głosów. Gabinet p. Sliwińskiego zatem upadł, przesilenie znowu jest otwarte. Przyszłość okaże, czy owa „większość” zdolna do pracy destruktywnej potrafi i budować oraz stworzyć rząd.

Za co sprzedali się Ka-pe-k-owie?

Warszawa. (M) Pogłoski kularowe podają, że pomoc KPK dla planów endeckich została zdobyta na następujących warunkach:

1) W Galicji wschodniej nie będą przeprowadzone wybory do następnego sejmiku. Mandaty poselskie zatrzymają obecni posłowie tej ziemi wybrani w roku 1911 do parlamentu wiedeńskiego.

2) Zostanie uchwalona nowela do ustawy o reformie rolnej wstrzymując tempo realizacji tej reformy.

3) Listy państwowe będą skasowane.

4) M. Kraków otrzyma dodatkowe 2 mandaty.

Warunki te są co prawda wygórowane i wymagają od N. Demokracji wielkich ofiar. Zgodzono się jednak na nie, gdyż pozyskanie KPK umożliwia prawicy zdobycie władzy na okres wyborczy.

Czy rachunek ten nie został jednak przypadkiem zrobiony bez gospodarza?

Posiedzenie Sejmu.

Przebieg posiedzenia był następujący:

Rozpoczyna się dalsza dyskusja nad ekspozycji premiera:

Pos. Barlicki (PPS) oświadczył, że nie dziwi go wielka liczba przesilen w Polsce, gdyż żyjemy w okresie demokracji, ale zastanawia długotrwałość każdego przesilenia. Wy przychodzą na sejm z wnioskami, które kraj będą kosztować miliardy. Pojmujemy, o co wam chodzi. Wszystkie czynniki lewicy popierają ten rząd i to wam wystarczy, wam, którzy marzycie o niewoli ludu. My tę grę będziemy prowadzić aż do zwycięstwa. Lewica oka-

zywała niezwykle lojalność, ale ta lojalność wyczerpuje się, gdyż widzi ona, co robicie. Cechuje was brak poszanowania dla prawa, gwałciecie każdą uchwałę Sejmu, gdy tego wymaga interes partyjny. Czego chcecie od tego rządu? Jesteście przeciw niemu, bo za nim opowiedziała się cała demokracja. Chcecie po obaleniu go sami objąć władzę. Rząd Sliwińskiego jest wyrazem sporu między wami a nami. Jeżeli się nie utrzyma, inny wyraz tego sporu może być groźny.

P. Witos oświadczył wczoraj, że gra się rozpoczyna i niewiadomo, gdzie się skończy. Ja wam powiadam, że jeśli stworzycie rząd, napotkacie na takie warunki, że rząd ten spłonie jak piórko. Nie jest to frazes. Obłędem jest z waszej strony sięgać teraz po rząd przeciw demokracji chłopów i robotników. Z litości nad wami ostrzegam was, pozwalając wam zatrzymać się nad brzegiem przepaści.

Marszałek zawiadamia, że posiedzenie sejmiku będzie przerwane od godziny 14—16, poczem odczytuje wniosek narodowo-chrześcijańskiego klubu robotniczego: Sejm nie przyjmuje do wiadomości deklaracji prezydenta ministrów i odmawia zaufania rządowi p. Sliwińskiego.

Ostrzeżenia p. Dąbskiego.

Pos. Dąbski (PSL) stwierdza, że walka nie toczy się o los gabinetu. Gabinet ten odgrywa rolę odczynnika, pod którego wpływem dokonują się doniosłe reakcje polityczne. Przeciw sobie stoją dwa obozy: prawica i lewica. Nie ma centrum w tej izbie, bo gdy prawica idzie tak silnie i bezwzględnie, to zmusza to i drugą stronę iść odpowiednio. Walka toczy się przeciw najwyższemu dostojnikowi państwa i przeciw demokracji. (Protesty na prawicy.) Prawicy jest solą w oku, że na czele państwa stoi Piłsudski, demokracja, który swym trudem wysunął się na to stanowisko i Polskę z niewoli wyprowadził. (Huczne oklaski na lewicy i okrzyki: Niech żyje! Różne okrzyki na prawicy.) Piłsudski mógł popełniać błędy, ale był to człowiek, który ze swymi legionistami stał się potęgą w państwie. Zarzucacie mu, że siedzi z Niemcami. Wojska polskie przy pomocy wojsk, które były do dyspozycji, wypędziły z kraju Moskali, a potem wojska polskie wypędziły Niemców. Bylibyśmy ładnie wyglądali, gdybyśmy nie mieli zaczątków tego wojska. Wy tam, gdzie mogliście, paraliżowaliście powstania, jak na Górnym Śląsku i w Poznaniu. (Protesty na prawicy.) Dalszym czynem Piłsudskiego było, że po objęciu rządów zarządził wybory. Gdyby dążył do absolutyzmu, mógł

był to uczynić wówczas. Wojna z Rosją wynikała z powodu braków w traktacie, który nie określał granic. Zapytam: kto był prezydentem ministrów i ministrem spraw zagranicznych w czasie od 19 listopada do końca 1919 roku, Paderewski. Później dopiero wyszło na jaw, że wtedy do rządu polskiego wpłynęły dwie lub trzy noty rządu sowieckiego proponujące rokowania pokojowe. (Głosy na lewicy: Słuchajcie! Słuchajcie!) Jest tu wielu członków komisji zagranicznej. Czy widzieliście te noty? Pierwszą notę ujawnił dopiero w grudniu Patek. Nie zaprzeczycie, że dopiero wtedy zaczęła się dyskusja nad pokojem. Przypomnijcie sobie narady komisji spraw zagranicznych, gdy Stanisław Grabski mówił, że pokój jest szaleństwem. Pokój rozbił się o miejsce rokowań, o Borysów. Prezydentem był wówczas Skulski. (Pos. Skulski: Czy pan to mówi w porozumieniu z Naczelnikiem Państwa? Niech mnie pan nie ciągnie za język, bo kiedy ja powiem... Oklaski na prawicy. Okrzyki na lewicy: Niech pan mówi.) Pos. Dąbski: ...Nie mam zamiaru ciągnąć za język pana Skulskiego, pod tym względem mam dostateczną dozę odpowiedzialności, aby nie wprowadzać spraw, które kiedyś historia wyświełi. Stwierdzam tylko, że rokowania borysowskie rozbiły się pod prezydenturą Skulskiego. Układ z Petlurą i pochód na Kijów, to tylko następstwa Borysowa, to pociągnięcie raczej strategiczne niż polityczne. Skulski i Dubanowicz są tak za Kijów odpowiedzialni, jak cały sejm. Ja nie oskarżam. Ponieważ panowie za pewne fakta historyczne sami od odpowiedzialności się uchylacie, chcę przygwoździć was, byście poczuli i wy odpowiedzialność.

Po rządach Skulskiego przyszedł rząd Grabskiego. Pamiętamy genialne posunięcia w Spa, będące źródłem naszych nieszczęść. Ponieważ treść owego układu nie była dotąd oficjalnie ogłoszona, pragnęlbym ją przedstawić (wrzawa na prawicy). Rząd polski zgadza się: 1) Podpisać rozejm i wojska polskie cofnąć i zatrzymać na linii ustalonej przez konferencję 8. XII, 1919, tj. na na t. zw. linii Curzona, jako granicy tymczasowej, wojska zaś sowieckie zatrzymają się o 50 kilometrów na wschód od tej linii, jednak Wilno będzie natychmiast oddane Litwie (wrzawa na prawicy). Co do Galicji wschodniej, wojska zatrzymają się na linii, do której doszły w dniu rozejmu, poczem będą ofiarte o 10 kilometrów. 2) Możliwie wcześniej będzie zwołana do Londynu konferencja, na której mają się znaleźć delegaci Polski, Rosji, Litwy, Finlandii i Łotwy, która ma doprowadzić do stałego pokoju między Rosją a jej sąsiadami. Przedstawiciele wschodniej Galicji będą wezwani do Londynu i swe sprawy wyłożą przed konferencją. 3) Rząd polski obowiązuje się przyjąć decyzję rady najwyższej odnośnie do granic litewskich, a w przyszłości do granic galicyjskich, w kwestii cieszyńskiej i co do traktatu między Belgią a Polską. Biorąc pod uwagę zgodę Polski na to, rząd Wielkiej Brytanii zrobi natychmiast odpowiednie propozycje Rosji, a gdyby wojska sowieckie odmówiły rozejmu i przekroczyły linię wyżej wymienioną, sprzymierzeni zapewniają Polsce całą pomoc specjalnie w materiale wojennym, o ile to możliwe, przyjmując pod uwagę własne wyczerpanie i ciężkie zobowiązania, które na nich ciąży — co umożliwi narodowi pol-

Porcelanę, fajansy, szkło i lampy

z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagranicznych:

Serwisy kompletne, porcelanowe i kryształowe, alpakę i chińskie srebro

poleca skład porcelany, szkła i lamp

1213

HERMAN STATTER, Tarnów, ulica Krakowska L. 2.

temu obronę swej niepodległości i narodowego istnienia. Podpisano: Władysław Grabski, Hotel Britanic, Spaa, 19 lipca 1920.

Ks. Maciejewicz: Kto go tam posłał? (Brawa). **Głos na lewicy:** Dokument hańby! Pos. Dąbski: **Haki był łabędzi śpiew** narodowej demokracji. Traktat w Spaa przekreślony został zwycięstwami wojska polskiego. Ale już następnego dnia po podpisaniu tego traktatu została ustanowiona rada portowa, nieprzewidziana traktatem wersalskim, potem zawarto układ między Rosją a Litwą i Wilno przyznano Litwie, następnie kwestę cieszyńską rozstrzygnięto na naszą niekorzyść i zawarto traktat w Sevres, który z Galicyi wschodniej uczynił osobne państewko, wyznaczając granicę między nią a Rzeczpospolitą. Traktat w Spaa jest nie tylko dokumentem hańby, ale przegrana polityczna, za którą płacimy terytoriami. Reakcja ponownie ujawniła się w traktacie z St. Germain, którego Sejm dotąd nie chce ratyfikować. W chwili największego niebezpieczeństwa cały Sejm zwrócił się do swego chłama (mowa tu oczywiście o Witosie) ze słowami: bierz rządy i ratuj Rzeczpospolitą. Za rządu Witos wygrano wojnę, za rządu Witos zawarto traktat z Francją i Rumunią, za niego podpisano protokół w Heisingforsie, nawiązano przyjazne stosunki z Czechosłowacją. Tak więc nie były złe te rządy. Co do ostatnich przejawów polityki zagranicznej traktat w Rapallo nie był dla Polski korzystny. Podpisanie protokołu o nieagresywności nie podniosło autorytetu Polski za granicą. Iść przed forum międzynarodowe i nie domagać się zatwierdzenia pokoju ryskiego, tylko uregulowania granic wschodnich to był błąd. Dlatego owa nota jest znana rządowi zagranicznym Francji, Anglii, Włochom, Japonii, a do dziś dnia my o treści tej noty nie wiemy? Wasza walka przeciw Pilsudskiemu ma charakter ściśle osobisty. Zwalczacie go, bo jest demokratą.

Nie chodzi tu o Sliwińskiego, rozgrywa się walka między prawicą a lewicą. Jeżeli wybuchną płomienie, ogarną nie nasze, ale wasze głowy. **Chciałbym się wreszcie zwrócić do ciebie, p. marszałku.** Pan wie, że od czasu wyboru pana zawsze lojalnie postępowałam i starałam się panu porządek, jakie są nieuniknione w takim wielkim Sejmie, postawić nasz parlament na wysokości europejskiej. Pan swym postępowaniem zawsze w ten nie dopomagał. Pan nigdy nie łagodził stosunków między stronnictwami, rządem i naczelnikiem państwa. Taki jest święty obowiązek głowy parlamentu. Największą chlubą każdego prezydenta jest zaudanie mniejszości, opozycji. Na stronie lewej nie ma do ciebie zaufania (oklaski na lewicy). Chciałbym cię prosić, by w chwili, gdy niebezpieczeństwo naszego parlamentaryzmu znalazło swój punkt kulminacyjny, przystąpił się do uspokojenia. (Oklaski na lewicy).

Dalsi mówcy.

Następnie zabiera głos pos. Gdyk i po dłuższym przemówieniu podaje wniosek swego klubu o votum nieufności dla rządu p. Sliwińskiego.

Następuje przerwa do godziny 4 pop. Po przerwie zabierają głos p. Hipolit Sliwiński, ks. Lutosławski (witany przez lewicę okrzykami: oo!) i pos. Poniatowski.

Głosowanie.

Marszałek ogłasza dyskusję za wyczerpaną i zamkniętą i przedstawia tekst wniosku Ch. D.

Pos. Woźnicki wnosi, aby celem ustalenia odpowiedzialności za ewentualne nowe przesilenie o głosowanie imienne. W głosowaniu oświadcza się 201 posłów za wnioskiem o votum nieufności, 125 przeciw, 3 posłów wstrzymało się od głosowania.

Wynik głosowania przyjęto głucho.

Porządek dzienny.

Przystąpiono z kolei do 3 czytania ordynacji wyborczej. Zabiera głos referent pos. Grzędziński, który sprzeciwia się wszystkim poprawkom, wniesionym do 3 czytania. Posłowie zmęczeni nie zapisywali się do głosu, wobec czego dalszą rozprawę odroczone do wtorku.

Przystąpiono do wniosku komisji administracyjnej o wydelegowanie do komisji dla zbadania zajęć wileńskich posłów: Krzyżanowskiego, Lisowskiego, Brzostowskiego, Bagińskiego, Małowieckiego, Kaczmar, Chomińskiego, Wysockiego i Dymowskiego. W dyskusji p. Grünbaum oświadczył, że jest nietaktem, iż do komisji wyznaczono pos. Dymowskiego, osławionego działacza „Rozboju”, gdyż właśnie „Rozwój” jest jedynym z obwinionych. Mówca domaga się natychmiast wydelegowania przedstawiciela klubu żydowskiego. Pos. Grünbaum poparł pos. Niedziałkowski. Wniosek pos. Grünbauma odrzucono.

(Ostatnie wiadomości na stronie 7-mej).

Pyrrhusowe zwycięstwo reakcyi.

Kraków, 8 lipca.

(is) Gabinet p. Sliwińskiego po wyniku przedwczorajszego głosowania nad wnioskiem formalnym posła Woźnickiego wpadł w stan agonii. Po 24 godzinach choremu, jak zwykle przed śmiercią, nieco się poprawiło, a chwilami stroskani krewni pocieszali się, że przecież chory pokona chorobę i dźwignie się z łoża. Po dalszym jednak 24-godzinnym borykaniu się z gromadą złych i nieczystych duchów, które zebrały się krzykliwie nad politycznym łożem śmierci p. Sliwińskiego, ks. Lutosławski udzielił mu ostatnich sakramentów, poseł Baworowski w asyście wyświęconych kapłanów reakcyi pp. Kolischera, Steinhausa, Raucha i Loewensteinina zniósł ostatnią modlitwę za spokój duszy skrytobójczo zamordowanej przez klub „Pracy” Konstytucyjnej ofiary a dziś wieczorem gabinet p. Sliwińskiego, po krótkim cierpieniu w imię praworządności, postępu i demokracji Rzeczypospolitej wyzionął ducha, przenosząc się w lepsze zaświaty.

Nad łożem zmarłego 195 posłów załamuje ręce, podczas gdy 201 oddaje się równocześnie orgiom stypy popogrzebowej. Stół godowy nakryto owym symbolicznym, radiwiłłowskim płaszczem czerwonym z Sienkiewiczem, któremu na imię „Polonia”, a każdy z biesiadników stara się wykroić z płaszcza część dla siebie, lub porwać cały, jeśli się da: książulek Lutosławski, pp. Skulski, Rosset, Baworowski i inni... Zgrane, patriotyczne towarzystwo.

Odpowiedzialność za dalszy ciąg przesilenia, za stan marki polskiej, która przy akompaniamencie endeckiego wycia, chyli się coraz gwałtowniej, spada przedewszystkiem na Klub Pracy Konstytucyjnej, który od 3 tygodni wziął na siebie rolę żonglera i kuplera politycznego, sprzedając się to prawicy, to lewicy, zgodnie ze swoją strukturą bezpłciowego hermafrodyty.

O stosunku tego klubu do prawicy możnaby powiedzieć za Goethem: „Halb zog sie ihn, halb sank er hin, es ward um ihn geschehen...”

Bo też rzeczywiście Klub Pracy Konstytucyjnej, przybrawszy się z nadętą zarozumiałością w tożę kompromisowego zbawcy i wybawiciela kraju, stanawszy na koturnie „przedmiotowości”, runął całym ciężarem swojej guwernamentalnej powagi, reprezentowanej przez takich wygów reakcyi jak p. Abrahamowicz, w odmęty reakcyjnej prawicy.

Rzeczowych argumentów dla obalenia gabinetu p. Sliwińskiego nie miały ani prawica ani Klub Pracy Konstytucyjnej. Istotną przyczyną była wyłącznie partyjno-polityczna. Najbardziej otwarcie dał jej wyraz pos. Skulski na onegdajszym posiedzeniu Sejmu, oświadczając, że uważa obecny gabinet za politycznie jednostronny.

I to jest rzeczywiście główną przyczyną tego rozwścieczonego ataku, jaki na gabinet p. Sliwińskiego przypuszczała prawica w Sejmie i poza Sejmem, wykorzystując sprytnie ideologiczne nachylenia KPK i Klubu Mieszczańskiego do prawicy.

A drugą przyczyną była chęć dokuczenia i wyplatania figla Naczelnikowi Państwa, bez względu na cenę, jaką państwo za figiel ten będzie musiało zapłacić.

Argumenty, że gabinet Sliwińskiego nie posiadał ludzi z wielkim autorytetem, są niczem, jak tylko obłudnym wykretem, mającym zakryć rzeczywiste intencje.

Zaden z dotychczasowych gabinetów Rzeczypospolitej nie posiadał autorytetu w chwili, objęcia rządu. Nie posiadał go również gabinet p. Ponikowskiego, bo nawet p. Michalski, który złuzował po kilku dniach p. Markowskiego autorytet ten przygotowywał sobie powoli. „Gazeta Warszawska”, ta sama, która teraz tak szaty rwie za p. Michalskim pisała po pierwszym ekspozie p. Michalskiego: „Na ogół panuje tendencja nierobienia trudności p. Michalskiemu. Niech pokaza, co umie, niech

robi, co może”. Było to w dniu 6 października, kiedy marka polska stała 0,09.

Pan Jastrzębski jest również, jak wykazało jego trzeźwe ekspozie fachowem, bez tytułu wprowadzić, ale praktykiem wytrawnym, a marka polska dziś stoi 0,11. Więc wielkiej różnicy niema. Pan Michalski pozostawił nam markę o 2 tylko punkty wyższą, i deficyt 400 miliardów zamiast preliminowanego — 127 miliardów. Kruszenie kopii zatem za p. Michalskim jest tylko listkiem figowym, mającym zakryć bezwstyd chuci partyjnych.

Jedynie tylko co do p. Narutowicza sprawa przedstawia się nieco inaczej. Pan Narutowicz, jakkolwiek powszechnie uznany za jednostkę wybitną, nie posiada imienia na terenie międzynarodowym. Jes to bezsprzecznie w stosunkach dzisiejszych brak, ale zawsze mniej dotkliwy, niż wybór ministra zdyskredytowanego poprzednio na terenie międzynarodowym, jakim był pupil endecyi ks. Sapieha. P. Narutowicz nie jest firmą błyskotliwą, ale jednostką o szerokim horyzoncie, co z pewnością by wystarczyło, gdyby był... mężem zaufania endecyi. Jak niskich środków walki chwycił się prasa endecka i chadecka, świadczy choćby ten fakt, że telegram powitalny p. Narutowicza do Poincarego „Głos Narodu” nazwał nieszczerą kurtuazją. Działo się to w tym samym dniu kiedy jakiś X. Ludwiczak, adherent „Gł. Narodu” w sejmie wołał pod adresem b. premiera, krytykującego Michalskiego: Pan dyskredytuje państwo! Publiczne denuncjowanie ministra spraw zagranicznych o „nieszczerą kurtuazję” — czemuż jest — jeśli nie dyskredytowaniem państwa?

Wszystkie te wybryki świadczą tylko o jednym: p. Sliwiński upadł, ponieważ po raz pierwszy od czasu zebrania się obecnego Sejmu premier miał odwagę dźwignąć sztandar demokracji z poniewierki i stanąć na wyżynie szerokiej, sprawiedliwej koncepcji w wewnętrznej polityce. Ta zaś oznaczałaby klęskę czarnej reakcyi.

W świetle prawdziwych przyczyn upadek p. Sliwińskiego oznacza nie walkę o osoby, lecz o zasadniczy kierunek polskiej polityki wewnętrznej, jak słusznie podkreślił poseł Dąbski. Momenty polityki zagranicznej, jakkolwiek ważne w rzeczy samej odgrywają w tej walce dopiero drugą rolę.

Upadek p. Sliwińskiego oznacza jednak ostateczny wyrok śmierci dla tego Sejmu.

Do białości rozżarzona nienawiść partyjna, łagodzona bezpośrednio przed upadkiem p. Sliwińskiego przez Witos i Dąbskiego, teraz dopiero zatruje całą atmosferę w Sejmie i w społeczeństwie.

Narodowa demokracja tak znakomicie zdruzgotana przez wczorajszą mowę Dąbskiego, kiedyś historia ostro potępi za to, że odświeża najgorsze chwile i tradycje parlamentaryzmu dawnej Polski. Jej najniższymi, w autorytet państwa i władzy godzącymi środkami okupione zwycięstwo jest tylko zwycięstwem pyrrhusowem. Ono przyczyni się do wzmocnienia prądów demokratycznych w Polsce, do zwartej defenzywy przeciw najczarniejszej reakcyi i ideałom nienawiści.

Klub Pracy Konstytucyjnej może sobie pogratulować: był pars magna tego pyrrhusowego zwycięstwa; przyczynił się do zamętu wewnętrznego, który obecnie niechybnie grozi państwu.

Jesliby rząd endecki miał przeprowadzić wybory, węgierskie wybory zblakną mimo swej ohydy wobec wypróbowanych metod tych rozbestwionych, oszalałych bez opamiętania szowinistów.

Poniżenie władzy, poderwanie autorytetu Rzeczypospolitej, rozpętanie najniższych instynktów partyjnych, osłabienie siły gospodarczej państwa — oto rezultat tego zwycięstwa pyrrhusowego, które musi zamienić się w klęskę, jeśli w Polsce nie mają nastać czasy — Metternicha, Alby lub Pobiedonoscewa. A do tego Polska nie dopuści. Posłowie Witos, Dąbski, Chądzyński i Barlicki reprezentują cztery piąte społeczeństwa polskiego. Ich wczorajsze i dzisiejsze oświadczenia najlepiej wskazują do czego by doszło, gdyby prawica chciała dalej forsować obłudne swe plany.

Oświadczenie p. Jastrzębskiego.

Pesymizm czy optymizm? — Wyniki działalności p. Michalskiego. — Zamłary nowego ministra. — Podstawą racjonalnej gospodarki polityka pokojowa. — Czy stabilizacja waluty papierowej jest możliwa?

Kraków, 8 lipca.

(ben) Od czasu Michalskiego weszło u nas w zwyczaj, że nowy minister skarbu zaczyna przedstawienie swych planów na przyszłość od potępienia w czambuł tego wszystkiego, co poprzednik jego zrobił i... co zaniedbał zrobić. Niewątpliwie ta metoda patrzenia na rzeczy raczej w sposób pesymistyczny niż optymistyczny lepszą jest od stosowanej przez poprzednich ministrów metody przedstawiania wszystkiego w jak najbardziej łęczowych kolorach. Jest ona lepszą nie tylko dla danego ministra, który w ten sposób z góry przygotowuje sobie obronę na wypadek, gdyby działalność jego nie przyniosła zapowiadanych sukcesów, lecz również lepszą obiektywnie, z punktu widzenia interesów społeczeństwa, gdyż zmusza je do poważnej pracy nad poprawą stosunków.

Wynurzenia p. Jastrzębskiego odnośnie do wyników działalności p. Michalskiego były, jak widać z głębokiego wrażenia wywołanego w komisji budżetowej, czymś w rodzaju sensacyjnej rewelacji dla członków tej komisji. Wiadomość, że deficyt budżetowy przekroczy znacznie przewidziane przez p. Michalskiego 132 miliardy i dojdzie prawie do 500 miliardów, sprawiła podobno, że niektóre stronnictwa, które dotychczas „przysięgały” na p. Michalskiego i czuły się wysoce dotknięte zarzutami stawianymi mu dzień przedtem przez p. Sliwińskiego, zmieniły orientację i porzuciły swego dotychczasowego pupila. W istocie jednak było już od dłuższego czasu jasne, że deficyt budżetowy będzie znacznie większy niż to przewidywał p. Michalski, to też niedawno temu daliśmy wyraz temu przekonaniu, uwzględniając przyznane urzędnikom i oficerom podwyżki i wzrost wszelkich wydatków rządowych skutkiem wzrostu drożyzny. Wyraziliśmy też wówczas wątpliwości czy minister skarbu zdoła ten zwiększony deficyt pokryć skoro uzyskanie pożyczki zagranicznej natrafia na znaczne przeszkody a nie słyhać nic o tem, by planowano uzupełnienie dochodów skarbowych w inny sposób. Oświadczenie p. Jastrzębskiego stwierdziło, że wątpliwości te były zupełnie uzasadnione. P. Michalski pozostał wprawdzie swemu następcy projekty podwyższenia kilku podatków, między innymi podatku gruntowego i bardzo znaczne podwyższenie opłat kolejowych, wszystko to jednak pokryłoby tylko w części przewidywany deficyt. Co do reszty deficytu, nie miał p. Michalski żadnych planów, siłą rzeczy byłby zatem musiał wrócić na pochyłą drogę druku banknotów na potrzeby rządowe. Tupet i pewność siebie p. Michalskiego były zatem mocno przesadzone.

Nie wiadomo, czy p. Jastrzębskiemu dana będzie możność naprawienia błędów i zaniechan jego poprzednika, z oświadczenia jego widać jednak, że dotychczas zdołał on tylko rozpatrzyć się w negatywnych stronach swego zadania, nie wypracował natomiast jeszcze — czego zresztą nie mógł jeszcze w tych paru dniach dokonać — pozytywnego programu swej działalności. Zaznaczył on jedynie kierunki w którym winna iść praca ministra skarbu, wspominał o podatkach, o popieraniu handlu i przemysłu, o pożyczce zagranicznej, przyznając zresztą, że nie rozwiązuje to jeszcze sprawy, bo we wszystkich tych kierunkach piętrzą się bardzo poważne przeszkody. Szczerość ta — jak zaznaczyliśmy wyżej — więcej warta od ludzenia siebie i drugich zwodniczymi nadziejami, które za tydzień lub za miesiąc okazać się muszą iluzjami. Z tem wszystkim jednak minister skarbu musi mieć nakreślony jasny plan działania, zapewne też p. Jastrzębski plan taki wypracuje, jeśli będzie się mógł zadomowić w ministerstwie skarbu.

Bardzo sympatycznie uderzyć musi zdecydowane podkreślenie, że nieodzownym warunkiem racjonalnej gospodarki finansowej musi być niedwuznacznie pokojowa polityka, to też wiadomo, że p. Jastrzębski po konferencji z ministrem wojny zdecydował się objąć tekę skarbu, rozwieje zapewne wątpliwości, podsycane skwapliwie przez prasę pravicową, co do charakteru przyszłej naszej polityki zagranicznej.

Pewne zastrzeżenia założyć jednak musimy przeciw pogładowi p. Jastrzębskiego, że stabilizacja waluty papierowej jest niemożliwą.

Wprowadzaniu waluty złotej nie może być oczywiście mowy, zatem nie pozostałoby według p. Jastrzębskiego nic innego, jak przylgnąć się z założonymi rękami, jak marka nasza będzie wyprawiać swawolne harce, jak przed rokiem. Zapewne, że o bezwzględnej stałości waluty papierowej nie może być mowy, ale to samo odnosi się nawet do złotej waluty angielskiej i amerykańskiej. Utrzymanie wahań walutowych w pewnych granicach jest natomiast, nawet przy walucie papierowej zupełnie możliwe, jak o tem świadczą przykłady Czechosłowacji, Włoch a nawet częściowo i Polski.

Z tem zastrzeżeniem przyklasnąć możemy oświadczeniu p. Jastrzębskiego, uważając je za pierwsze wrażenie nowego ministra na tak odpowiedzialnym i trudnym stanowisku.

Gospodarcze położenie St. Zjednoczonych.

Wzrost produkcji. — Ożywienie się ruchu budowlanego. — Transporty kolejowe. — Bilans handlowy.

Sytuacja gospodarcza w Stanach Zjednoczonych wykazuje coraz znaczniejszą poprawę, co szczególnie zaznacza się w przemyśle. Pomimo strejku w przemyśle węglowym i bawełnianym produkcja naogół wzrosła. Tak więc produkcja stali w porównaniu z miesiącem sierpniem r. 1921 potroiła się, produkcja żelaza surowego wzrosła się jeszcze bardziej. Przedsiębiorstwa należące do Steel-Corporation, produkują obecnie 17 mil. tonn stali surowej rocznie, inne przedsiębiorstwa wytwarzają 21 mil. tonn. Łącznie więc produkcja Stanów Zjednoczonych w tej dziedzinie wyniesie w r. b. 38 mil. tonn, podczas kiedy w roku zeszłym wynosiła ona 20 mil. tonn. Dzielne wydobywanie ropy w miesiącu maju znacznie wzrosło i dosięgło już prawie 15 mil. beczek. Ogromnie ożywił się również przemysł samochodowy; wobec b. licznych zamówień, fabryki nie są w stanie ich wszystkich wykonać.

Bardzo pocieszającym objawem w życiu gospodarczym Stanów Zjednoczonych jest ożywienie się ruchu budowlanego. Gmachy, znajdujące się w budowie, są to przeważnie domy mieszkalne.

W związku z trwającym już od 5 miesięcy strejkem robotników, zatrudnionych w przemyśle bawełnianym, produkcja w tej gałęzi przemysłu przeważnie się zmniejszała, tak, że ceny wykazują tendencję zniżkową. Jednym z najbardziej znamienitych objawów poprawy sytuacji gospodarczej Stanów Zjedn. jest wzmożenie się transportów kolejowych. W jednym tylko tygodniu od 6—13 maja załadowano 17.396 wagonów, czyli znacznie więcej niż w poprzednich takich samych okresach w r. ub. W miesiącu maju nieczynnych było 512.196 wagonów, podczas gdy w miesiącu kwietniu 529.658.

Obniżenie taryfy kolejowej o 10% zaczęło obowiązywać 1 lipca br. i rozciągnięto je na wszystkie produkty z wyjątkiem zbożowych. W związku z obniżeniem taryfy kolejowej zredukowano płace robotników kolejowych o 3—5 centów za pracę, wykonywaną w ciągu godziny. Przewidziana jest redukcja płac również innych robotników. Panuje przekonanie, iż obniżenie taryfy kolejowej wywrze bardzo korzystny wpływ na poprawę sytuacji gospodarczej Stanów Zjedn.

Bilans handlowy Stanów Zjednoczonych w miesiącu maju wykazuje zmniejszenie się wywozu i jednocześnie wzrost przywozu, co pozostaje w związku z osłabieniem się siły kupna Europy. Kiedy wartość wywozu w miesiącu kwietniu wynosiła jeszcze 321 mil. dolarów, w miesiącu maju obniżyła się ona do 308 milionów. Przywóz natomiast wzrósł z 217 mil. dolarów do 254 mil. dolarów.

Koszta utrzymania zmniejszają się ustawicznie, w przeciwieństwie do Europy, gdzie one wzrastają. Współczynnik cen wynosił w końcu kwietnia 184, w końcu zaś maja obniżył się do 183,5. Współczynnik przeciętny wynosi obecnie 122. Liczba bezrobotnych wskutek ożywienia się przemysłów automobilowego, żelaznego i stalowego poważnie się zmniejszała, tak, że w niektórych okolicach, gdzie rozwinęły się wielkie przemysły, daje się odczuwać brak sił roboczych. Niemniej to się po części wzmógł obecnie zapotrzebowaniem robotników rolnych ze względu na parę letnią.

Wreszcie zanotować należy, iż obniżono opłaty frachtowe, co oznacza dla przemysłu znaczący nie 250—400 mil. dolarów rocznie.

PRZEGLĄD PRASY:

Słów kilka o tańcach murzyńskich.

Czernienie murzyna. — Rwetes murzyński. — Murzyńska sprawa w sądzie — „Kurier Po-linezyjski” pokochał nagle Żydów. — Murzyni gwizdzą na prawo pilsane. — O! Bimbo! O!

Usmiałem się dzisiaj do rozpuku! Widziałem na własne oczy, jak czerniono murzyna. Murzyn był od urodzenia czarny, jak obrus w restauracji krakowskiej, a tu go oblewają jeszcze smołą. Rozumie się, że powstał rwetes nie do opisania. Murzyn kurczył się z bólu i krzyczał w niebogłosy, że jest dość czarny, jak na murzyna przystało. że to jego — murzyński interes jest sądzić o czarnocie i że innym do czarnych spraw wtrącać się waram!

Dość, że epilog incydentu z czernieniem murzyna rozegrał się w sądzie.

Oto, co pisze w tej sprawie ofiaru rozpalonej smoły z własnych czarnych saganów — „Kurier Poznański”:

„W listopadzie zeszłego roku porozlepiali nieznanego nazwiska sprawcy w nocy na oknach wystawowych i na murach kamienne plakaty większego formatu, w których w obelżywy sposób zarzucało prasie polskiej, w szczególności „Kurierowi Poznańskiemu”, że stoi na usługach Żydów. Mętna pisanina w tej niby odezwie zwracała się przeciwko Francji i koalicji wogóle jako oprowadzanym przez Żydów („żydoalicy”) a następnie wprost odrażającym wyzwiskami jak „budo”.

„pacholki żydowskie”, „goje” itd. obdarzała redakcję pism narodowych, jak „Kurier Poznański” i „Słowo Pomorskie”. Jako autorzy podpisali odezwę pp. Trzebiatowski i Wierzbicki z Torunia. Oni też przyznali się do własnoręcznego rozplakowania odezwę. Ci sami panowie wysłali szereg pocztówek pod adresem „Kuriera”, przepełnionych obelgami. Wobec tego redakcja „Kuriera” wytoczyła obu rzekomym agitatorom antysemitkim proces o zniewagę. Na wczorajsze rozprawy stawili się tylko p. Trzebiatowski. Rozprawy wykazały zupełną bezpodstawność zarzutów i niesłychaną lekkomyślność całej kampanii, mającej podejrzaną cechę roboty na rzecz Niemców. Trzebiatowski skazany został wobec tego po świetnym przemówieniu mec. Krzyżankiewicz na surową karę 3 miesięcy więzienia i publikację wyroku w „Kurierze Poznańskim”, „Oreodownik”, „Słowie Pomorskim” i „Rzeczypospolitej”.

Z ciekawych pod wielo względami rozpraw warto przytoczyć następujące szczegóły:

Przewodniczący stwierdza, że inkryminowany plakat stanowi paszkwil najgorszego gatunku. Na przedstawienie przewodniczącego, że oskarżeni mieli na celu nie co innego, jak tylko zohydzenie i dyskredytowanie „Kuriera Poznańskiego” i je-

go nac. redaktora Dr. Marchlewskiego dowodzi oskarżony mianem, że nie chodzi o tu o osoby, ale o bardzo ważną sprawę, interesującą całe społeczeństwo. Cała nasza prasa poszła, zdaniem oskarżonego, na lep agitacji żydowskiej. Nie widząc więc innej drogi wyjścia, zwróciliśmy się — oświadcza oskarżony — do opinii publicznej.

Na zapytanie przewodniczącego, czy oskarżeni należą do jakiegokolwiek organizacji, zaznacza Trzebiatowski, że na razie zwrócili się (on i Wierzbicki) do Ligi Obrony Ojczyzny i Wiary, szukając o nią oparcia. A w dalszym ciągu takie oskarżony wytaczał brednie:

Jeżeli chodzi o tak ważne sprawy, jak walka z żydostwem, jest moim obowiązkiem wystąpić z całą energią. W Toruniu założyliśmy antyżydowski organ „Rozwój”, który wszelakże rozbili nam Żydzi i ich adherenci. Jest np. faktem, że w księ garni św. Wojciecha w Poznaniu drukuje się „Przegląd Judaistyczny”, za którym stoją Żydzi (!) (We Francji cała prasa jest w łapach Żydów. Mamy przymierze — mówi dalej oskarżony z namaszczaniem — z rządem francuskim, ale nie mamy go z Francją, jako narodem. Żydzi są dziećmi dyabła (ogólna wesołość) i gdyby nasi...

Przew. Czy pan nie zauważył w „Kuryerze” niejednokrotnie pomieszczone wezwania do obrony przed Żydami i zalewem żydowskim?

Osk. Owszem, ale antysemityzm „Kuryera” idzie zgrabnie Żydom na rękę.

Przew. Czy pan zdawał sobie sprawę z prawnych następstw karygodnego swego czynu?

Osk. Ja gwizdę na prawo pisane.

Zastępca powodu adw. Dr. Krzyżankiewicz zapytuje się oskarżonego, czy prawdą jest, że przeciwko niemu toczyła się już sprawa przed sądem w Toruniu o zniewagę redaktora „Słowa Pomorskiego” i że sąd postanowił poddać go obserwacji lekarskiej, co do stanu umysłowego. Na to oskarżony skłonił się nisko w stronę pytającego ze słowami, wypowiedzianymi z sarkastycznym śmiechem:

Przyznaję tak jest!

Powód Dr. Marchlewski stwierdza kompletną niedorzeczność wywodów oskarżonego. Co do sprawy francuskiej to „Kuryer Poznański” wpływ Żydów podkreślał niejednokrotnie. Uderza tylko te oskarżenia pomijają w swych enuncjacyach całkowicie prasę niemiecką, w której wpływy Żydów są jeszcze większe, niż w francuskiej lub angielskiej.

Przesłuchiwany jako świadek redaktor Marwag Jan zeznaje, że słyszał oskarżonego przemawiającego na wiecach, zwłaszcza w Toruniu. Wicocownicy odnosili wrażenie, że oskarżony występuje przeciwko przymierzom z Francją na korzyść Niemiec, że też rozległy się gwałtowne protesty. Świadek jest przekonany, że w robocie oskarżonego leży system, wobec czego sprawą tą zająć się powinny władze, aby wyświełić, w czym interesie działają właściwie oskarżeni.

Świadek Sacha, redaktor „Słowa Pomorskiego”, wypowiada się o działalności oskarżonych na gruncie toruńskim. Uderzało, że Trzebiatowski uprawiał szczególną agitację w drukach przeciwko Słowu Pomorskiemu i Kuryerowi właśnie po czasie po ukazaniu się w tych pismach artykułów treści narodowej, litoalanckiej a wyraźnie

przeciwnieckiej. W jednej z broszur wydanych przez obu oskarżonych nawoływano do zaprzestania walki o Górny Śląsk a do występowania w to miejsce przeciwko Żydom, którzy stanowią rzekomo większe niebezpieczeństwo.

Świadek redaktor Noskiewicz zaprzecza twierdzeniu oskarżonego, jakoby Kuryer zamieszczał systematycznie artykuły z pism filosemickich. Że Kuryera nie można posądzać o filosemityzm, dowodzi między innymi także fakt, iż pomieszcza zawsze odezwy Ligi Obrony Ojczyzny i Wiary.

Po wysłuchaniu świadków zabrał jeszcze raz głos oskarżony Trzebiatowski i ubrawszy się w togę uczonego podał się za wybitnego badacza kwestii żydowskiej, obstając przy swoim twierdzeniu, że celem działalności jego jest wyłączenie walki z żydostwem.

Po krótkiej naradzie sąd skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy więzienia.

ZE SPRAW ŻYDOWSKICH.

Włochy a mandat palestyński.

Rzym 5 lipca (tel. wł.). Gazety tutejsze donoszą z Londynu, że usiłowania Szancera w sprawie oddania kraju Juby Włochom uwiecznione zostały skutkiem. Żądanie to wystawiły Włochy w związku z uznaniem mandatu palestyńskiego. (Kraj Juby leży na wscho-

Zupełnie, jak w jakiejs Polinezyi. Sami marzyni.

Jeden z nich twierdzi, że Żydzi są dziećmi dyabła —

Drugi, mimo że jest wielkim dygnitarzem, zapyluje z wysokości swego urzędniczego stołca, czy delikwent miał mało jeszcze szczucia przeciwko Żydom w „Kuryerze Po-linezyjskim”.

Jeden gwizdę na prawo pisane, drugi się tłumaczy, że jest przecież antysemitą; jeden mówi, że cała Francja — to same Żydy, drugi powiada, że Żydami są nawet judofobi.

Słowem najautentyczniejszy dziki płas mienlików afrykańskich...

Maitre'owie tańca powiadają, że w naszym społeczeństwie taniec murzyński ma wielkie wzięcie.

O! Bimboło!

O! Bimboło!

Tańczy, tańczy... cała szopka!

(Wad).

ZE SPRAW PALESTYNSKICH.

Arabowienieżadowoieniz delegacyi londyńskiej.

Jerozolima. (ŻBK) Na ostatnim posiedzeniu egzekutywy palestyńsko-arabskiego kongresu przewodniczący egzekutywy wyraził niezadowolnienie z działalności delegacji arabskiej. Uchwalono na znak protestu przeciwko zatwierdzeniu mandatu palestyńskiego zarządzić w dniach 13—14 lipca strejk generalny.

ZE SWIATA ŻYDOWSKIEGO.

Einstein na liście proskrypcyjnej org. „C”

Berlin. (Tel. wł.) W związku z napadem czarno-secińców niemieckich na Hardena wykryto listę osób, które tajna organizacja „C” przeznaczyła jako ofiary dalszych napadów. Między nimi jest i Einstein.

Układy z grupą Brandeisa.

Nowy Jork. (ŻBK) Ostania konferencja żydowskich syonistów we Philadelfii wybrała specjalną komisję dla ułożenia zgody z grupą Brandeisa. Wedle wytycznych, danych komisji Palestyńska Rada grupy Brandeisa mia-

dnim wybrzeżu Afryki po obu stronach rzeki Juby. W myśl układu z roku 1891 rzeka ta stanowiła granicę między strefą angielską a włoską a obecnie kraj ten w całości przechodzi w posiadanie włoskie).

laby stać się integralną częścią organizacji syoniskiej a „Keren Hajessod” miałby być uznany przez grupę Brandeisa.

Konferencja wybrała nowe kierownictwo organizacji, w skład którego wchodzi pp. Konheim, Goldberg, Neumann, Robinsohn, Rotenberg, Schweitzer, Siegel, Breinin, Masljański, sędzia Rosenblatt, Lampert, Matz, Richards, Robert Schold i Zolotkoff. Przewodniczącym organizacji wybrany został Louis Lipski, skarbnikiem — Topkis.

Skazany za oszczerstwo o mord rytualny.

Kowno. (ŻBK) W miejscowości Lazdwa, na Litwie kowieńskiej odbyła się rozprawa z powodu oszczerstwa o mord rytualny. Przed pewnym czasem do miasteczka tego przybył urzędnik rządowy i sanitarny, którym przydzielono w drodze administracyjnej rekwirowane mieszkanie u żydowskiego krawca. Pewnego poranku ni stąd ni zowąd ów urzędnik wybiegł na ulicę z krzykiem, że Żydzi chcieli go zabić, by wziąć krew na mace. Miejskowa gmina żydowska wniosła przeciwko oszczercy skargę a zacy urzędnik został obecnie skazany na dwa miesiące więzienia.

Listy z Zakopanego.

I.

Lipiec w Zakopanem. — Odmienny charakter tego rocznego sezonu. — Pogoda. — Ruch turystyczny. — Autobusy do Morskiego Oka. — Ceny w pensjonatach. — Etyka „Rozwoju”. — Akt kultury i tolerancji. — Stacja klimatyczna. — Życie kawiarniane. — Koncert u Trzaski. — Ruch teatralny.

Zakopane 4 VII, br.

Lipiec w Zakopanem! Oznaczało to w ostatnich latach pełnię rozkwitu sezonu i przepełnienia w pensjonatach. Brak mieszkań i walkę o dach nad głową. Niezwykle ożywiony ruch w Zakopanem i w Tatrach. Nieliczenie się z cenami i wpływami na drożyznę... A teraz? O, jakże inaczej przedstawia się tego sezonu letnia stolica Polski! Powaga, spokój i cisza, harmonizująca z majestatem Gm Tatr niebieskich. Walka właścicieli pensjonatu o gości, a nie walka gości z właścicielami pensjonatów. Kwaśne miny górali, grama odgłosów wśród chłopów-paskarzy, umiarkowane wiewiły pensjonatów: Nie tak to było tempore bywało! W ogólności charakter sezonu, przypominający raczej te dawne, drogie, bo długie, lata urzędowania, dobre czasy przedwojenne!

A pogoda? Pogoda dotychczas słotna i błotna, nieco nie coraz częściej i wróży blizny okres pięknych dni. Słońce grzeje i pali, gwoli uczesaniu kuracjuszy, tatrzańskich kąpiel słońecznych. A noca, że chociaż nie zakopiańskie, zwykle w tym czasie

chłodne jeszcze, — są tego lipca już ciepłe i przyjemne i uspasabiają do romantycznych spacerów en deux do Kuźnic lub Jaszczerówki.

A Tatry! Te wielkie i potężne Tatry wzbijają się swymi imponującymi szczytami w jasny i pogodny nieboskłon. Od Czerwonych Wierchów i Gwontu, poprzez Świnicę, Żleb zawratowy, Kozi Wierch, szlakiem Orlej percy aż hen po flawrań i Murań!

Potęę i czar tego piękna, ten istny cud przyrody — odczuwa tylko górolotna młodzież, która nie zważając na trudy i znoje, odważnie i śmiało niebezpieczeństwu zagłada w oczy, byle tylko osiągnąć swój cel. Zjeżdżają tu masowo wycieczki szkolne, wśród których z radością spostrzegamy także wiele wycieczek szkół żydowskich.

Lecz lwia część kuracjuszy stanowi nie młodzież, ale przeważnie filistry i burżuje, nie lubiący chodzić „na pieczę”. Ci, chcąc zwiedzić gwiazdę Tatr, Morskie Oko, korzystają z technicznych wynalazków XX w., będących negacją tatrzańskich turystyki — i nie wahają się płacić 5000 mk. za jazdę trzęsącym się autobusem do Morskiego Oka.

Lecz nie wszyscy kuracjusze mogą zwiedzać Tatry: To piersiowy chory, który niolens volens w Zakopanem zakopani, gleba adscripti, nie mogą krokiem ruszać się poza miasto. Na tych zawsze mogą liczyć tutejsze pensjonaty, z którymi tego sezonu groźnie i skutecznie rywalizują niemieckie zdrojowiska.

Z powodu tego współzawodnictwa ceny w pensjonatach są dość ostrożne (mieszkanie z całodziennym utrzymaniem wynosi 2000—3500 mk. dziennie i stosunkowo umiarkowane, jeżeli u-

względniemy, primo że utrzymanie w pensjonatach w Krakowie kosztuje 2000 mk., secundo, że podczas gdy ceny utrzymania są o 2—3 razy większe, niż tamtego roku, to cena mieszkania złożonego np. z trzech pokoi, która wynosiła ubiegłego roku 35000 mk. wynosi teraz okragle 400,000 mk.!!

A więc źle snadź poczęły sobie właścicielki pensjonatów — członkinie „Rozwoju” — uchwalając bojkot Żydów, gdyż ostrze tej uchwały odbiło się na ich własnej kieszeni, tak, iż teraz kaptują tutejszych kupców żydowskich, aby agitowali gości żydowskich (sic!) za ich pensjonatami! Tak wygląda etyka „Rozwoju” w teorii i w praktyce. A przecież „mamy” wstyd się przyznać — i naszych, polskich paskarzy, jak się wyraża lwowski „przyjaciół Podhala” w artykule pt. „Sion ante portas”, umieszczonym w bratnim organie „Dwugroszówki”, „Gazecie Zakopiańskiej”.

Aby dosadniej jeszcze scharakteryzować poziom etyczny „Rozwojowców”, warto in extenso przytoczyć ogłoszenie w wspomnianej „Gazecie Zakopiańskiej”, oficjalnym organie zakopiańskiej sekcji „Rozwoju” będące aktem wysokiej kultury i światłej tolerancji — wystawiającym pośmiertną klepsydę i przeklinającym górala za to, że sprzedał dom Żydom:

„Wojciech Krzeptowski b. Sekretarz Gminy Zakopane, dyrektor Składnicy Kółka Rolniczego, zmarł śmiercią cywilną. W r. 1920 sprzedał dom swój przy ul. Zamojskiego Żydówkom: Oldze Spitzer-Willerowej i Tekli Trammer-Willerowej. W roku 1922 sprzedał grunt swój na drodze do Daliny Białego Żydom: J. i Helenie Proppor-Bornetom. Niech mu ziemia, którą sprzedał obcy

Zupełnie jak u nas.

Berlin. (Tel. wł.) Radca policyjny Meng w mieście Mannheim został usunięty ze swego urzędu, ponieważ nazwał chorągiew państwową chorągwią żydowską. (Endecy są wszędzie tacy sami. Rząd Sliwińskiego rodzimi Mengowie również nazywają żydowskim).

DROBNE WIADOMOSCI.

Wiedeń. Przywódca komunistów żydowskich w Rumunii Maks Goldstein został skazany na dożywotnie pracy przymusowe.

New York. Zbiórka komitetu „Peopel Refiel” dla zebrania funduszy na narzędzia pracy dla Żydów została zakazana z tem, że poszczególne komitety powinny urządzić razem jedną zbiórkę, a nie każdy z osobna.

Paryż. Żydzi w Buenos Aires zebrali 113.000 franków, jako pomoc dla kolonii żydowskiej na Ukrainie.

Loondyn. (ŻBK) Prof. Warburg, dyrektor rolniczego instytutu doświadczalnego w Palestynie przyjechał do Jaffy.

MIGAWKI.

Motto: „Oddanie Ruttenbergowi koncesji na zużytkowanie spadku wód Jordanu w celach elektryfikacji wywołało w prasie angielskiej silny sprzeciw, ponieważ starającym się przedtem o to firmom angielskim rząd St. Samuela odmówił koncesji. Jest to ten sam Pinkus Ruttenberg, dawny rewolucjonista rosyjski, obecnie syonista, który przed laty zwabił w pułapkę przy pomocy innych zbirów i zamordował popa Hapona. (Gazeta Warszawska)

Narodowi demokraci byli zawsze w dobrych stosunkach z rządem carskim i carskimi dygnitarzami. Sam Romcio i śp. Nakonieczny rozbijali się w stolicy nadnewskiej w rozłożystych ekwipażach, t. zw. „Trójkach” i zjedli w pozłacanych apartamentach petersburskiej restauracji Miedwiediewa nieskończoną ilość smacznych kanapek z kawiozem astrachańskim. To wystarczy chyba, aby wytłumaczyć sobie niezwyklej unier, jakim endecya otaczała wszystko, co miało na sobie pieczęć aprobaty „batiuszki caria”.

Młodzież narodowo-demokratyczna, przez wdzięczność za kanapki z kawiozem dla Romcia, od rana do wieczora studiowała Cyrylicę i umiała wyrecytować na pamięć jakieś tam

ciąży na sumieniu. Przechodniu, zmów modlitwę aby takich wyprzedzających, jak najmniej rozdziło się na ziemiach polskich. Ilanba wieczna wyrodkowi dzielnego rodu Krzeptowski!

— Tyle „Gazeta Zakopiańska” półoficyalny organ tutejszej klimatyki, którą na swój sposób zdziera kuracjuszy, ściągając od nich opłatę klimatyczną wynoszącą 2000 mkp. tygodniowo od osoby. Zato obiecuje stacya klimatyczna regulację dróg, elektryzację Zakopanego, budowę linii tramwajowych — za 100 lat.

Ale tymczasem jest tu ciągle jeszcze dość prymitywnie.

Małomające miejsce rozrywkowych tutejsi kuracjusze, tak że jedynym centrum towarzyskiem jest bujnie rozwinięte życie kawiarniane. Cóż, kiedy tego roku niema już najsympatyczniejszej kawiarni „Morskie oko”, zamienionej na „Hotel-Pension”. Korzysta z tego grupująca koło siebie przeważnie cyganery artystyczno-literacką, restauracya Karpowicza, która dobudowuje sobie obszerną werandę, sprowadza muzykę przez co stanie się niebezpiecznym rywalem wszechwładnie dotychczas panującego przyjaciela burmistrza Kozłowskiego, p. Trzaski, gdzie codziennie koncertuje doborowa orkiestra salonowa pod dzielną batutą znanego krakowskiego artysty W. Barucha. Jest ona miłą rozrywką dla tutejszych gości z powodu nieznacznego jeszcze ruchu koncertowego i teatralnego.

W tym tygodniu wystąpili w Zakopanem artyści opery krakowskiej (Jędrzecki, Kniagin, Stępnowski, Walewski) i Ada Sari. Zapowiedziano już na przyszły tydzień szereg występów, lecz o nich w następnym liście. Ruson.

„Pouczenie Władimira Monomacha” lub „Choźdienie Igumena Danjila”.

A nadewszystko uczono się zwrotu: „Popy lubiasz powielikul” — to znaczy: „Kochaj popów całym sercem!”.

„Gazeta Warszawska” jest pismem Romecia od astrachańskiego kawioru.

Depesza Pata, że w Izbie gmin decyzya rządu w sprawie oddania elektryfikacji Palestyny Ruttenbergowi przeszła olbrzymią większością głosów, wywołała w redakcyi tej gazety zrozumiałą konsternacyę.

Redaktor zawezwał specjalistę od spraw żydowskich:

— Ruttenberg? — zaindagował go pryncypał.

— Przyzwoity człowiek — odpowiedział „specjalista” — zawsze uśmiechnięty meches.

— U pana każdy Żyd jest przyzwoity. Sądu tak odrazu wydawać nie wolno. Czekaj pan,

czy ten pański Ruttenberg nie handl., paskował?

— Niel

— Nie mieszał się do naszej wewnętrznej polityki?

— Niel

— Nie dał się potłuc, aby potem trąbić o pogromach?

— Niel

— No, wie pan... też mi referent... Jak pan będziesz miał takie informacje o Żydach, to wylejemy pana na zieloną trawkę!

NADEŚLANE.

za rubrykę i redakcyi nie odpowiada.

Dr. LEON PAWLIGER

były asystent szpitala powaz

„Wiedeń” we Wiedniu

Kraków, ul. Dietłowska L. 91, II. p.

ordynuje od godz. 3—5 popoł. 1310

Dr. Józef SPIRA

b. operator Klin. prof. Hajeka i b. aspir. Klin. prof. Neumanna we Wiedniu

ordynuje w chor. uszu, nosa, gardła i krtani od 3—4 popoł.

Kraków, Rynek gł. 24. Tel. 1498.

1105 Dr. med.

Dr. Józef Liebeskind

1053 ordynuje jak zwykle

w Marienbadzie dom „Hungaria”.

FRANZENSBAD — Dr. I. STEINSBERG

ordynuje jak lat ubiegłych. Własny zakład i pensjonat leczniczy (willa Dra Steinsberga)

Jedyny dom Polski. 816

Ceny pensjonatu od 70 kor. czesk. dziennie.

ZENSKI KURS HANDLOWY

1101 PROF. NYCZA

roczny i 4-miesięczny mieszany z wolną sobotą. Wpisy przyjmuje biuro Hurtowni Gołębia 5 od 9—1 i 3—6.

FIRMA DRZEWA poszukuje od 15 bm.:

1) **Urzednika**, obznajmionego grantownie z manipulacya biurową w przedsiębiorstwie drzewnem, władającego biegle językiem polskim i niemieckim ewent. piszącego również na maszynie.

2) **Korespondentki** piszącej biegle na maszynie, stenografującej po polsku i niemiecku.

Osobiste zgłoszenia z ofertami i świadectwami do firmy Fussman i Ska w Krakowie, ul. Jagiellońska 5. 1298

Kilimy

artystyczne, własnej produkcji, także na zamówienie całej wyprawy sprzedaje Hurtownia Gołębia 5 od 9—1 i od 3—6. 1303

HELA JARE Zgłobien k. Rzeszowa 1296 zaręczeni w lipcu 1922.

Z okazji zaręczeni koch. koleżanki Poli Silberstein z p. Jakóbem Groszfeldem gratuluje serdecznie 1274 Loin Scheuerówna.

Skarcony meches wyszedł ze spuszczoneym na kwintę przedługim nosem, który to nos pomimo współpracownictwa w „Gazecie Warszawskiej” nie chciał się żadną miarą zasymilować.

* * *

Już mam! — radował się „specjalista”, wbiegając do gabinetu redaktora.

— To świetnie, mów pan prędzej.

— Ter Ruttenberg to... szuja. Proszę sobie wyobrazić, że siedział kiedyś w londyńskiej kawiarni nad Tamizą i z zupełnie pogodną miną czytał wiadomość o zabójstwie batiuszki Hapona...

— Popy lubiasze powielikul — zaintonował polityk z „Gazety”:

— Lubiaszel...

— Więc powiada pan, że Ruttenberg się wcale nie martwił?

— Był zupełnie spokojny.

— W takim razie z pewnością ponosi winę za mord na osobie Ojca Hapona.

— Teraz nie trudno już o komentarz do depeszy Pata.

— Redaktor pozwoli, że sam się tym zajmę, prosił meches, który wyczuł, że znalazł nareszcie pole do popisu dla „swej specjalności” —

— A pisz pan, co się panu żywnie podoba, byle na takich przesłankach:

„Jordan jest świętą rzeką” i „Ruttenberg zamordował prawdziwego rosyjskiego popa”.

M. As.

Podziękowanie.

WP. M. TILLEMANN

specjalista i wynalazca opatentowanych bandaż w Krakowie, Zwierzyniecka 4.

W ciągu lat dwudziestu używałem bandaży przepuklinowych różnych systemów. Dopiero bandaż Pańskiego systemu okazały się najskuteczniejszymi tak, iż w krótkim czasie zostałem zupełnie wyleczony z zastarzałego cierpienia przepuklinowego bez operacyi, za co wyrażam niniejszem p. Tillemannowi wyrazy szczerej wdzięczności.

Z. Kiliynowicz, Prezes Stow. Kupców Pol. Warszawa, ul. Mazowiecka L. 16.

1297

Żydowski Teatr Dramatyczny, Rocheńska L. 7.

Gościnne występy żyd. artystów łódzkiego dram. teatru.

Osoby:

Balska Betti	Aryel Dawid
Foderman Anna	Ginter Jakób
Kurz Musja	Nürnberg Leon
Nürnberg Rachel	Neubaus Wolf
Rosenfeld Anna	Pastor Moriz
Zarycka Gutta	Rothman Eisig
Eisenberg Aron	Zylberberg Wolf
Izak Kreiman	

Dziś, w sobotę, dnia 8-go lipca o godz. 8.30

Premiera **PIERWSZY WYSTĘP** Premiera

DWA ŚWIATY

Tragedya w 4 aktach Maksa Nordaua, tłum. przez P. Zylberberga.

Reżyser: B. Zylberberg. Kierownik sceny: L. Nürnberg. Sutler: Wolf. Nowe dekoracye wykonane przez Zakład malarzski „Polska Sztuka”.

Z chwilą przedstawienia, drzwi teatru będą zamknięte.

Bilety nabyć można przy kasie teatru Rocheńska L. 7. codziennie od 11—2 popoł. i od 4—10 wieczór.

W sobotę i święta w kawiarni „Royal” (Gardereba) od godz. 11—6 wieczór.

1259 Kierownik teatru: S. Katz.

NATURALNA SOL SZPRUDLA KARLSBADU

jest jedynie prawdziwą solą. Przestrzega się przed fałszyfikatami. 1246

— Każdy może sobie sporządzić doskonałą lemoniade musującą, cytrynową lub malinową, wrzucając tabletkę „LEMONIADA-VITA” do szklanki zimnej wody. Znajdą się w kawiarniach tabletek „LEMONIADA-VITA”. (Fabryka Rynek gł. 22.). 1268

KRONIKA.

Kraków, 8 lipca.

Rozszerzenie stacji kolejowych w Krakowie.

Jak się dowiadujemy, w nadchodzącym tygodniu nowy dworzec krakowski, t. zw. zachodni, znajdujący się poza gnałem kolejowego urzędu pocztowego, zostanie otwarty po wykonczeniu robót w nowym budynku stacyjnym. W budynku tym będą umieszczone kasy osobowe i bagażowe oraz poczekalnie z bufetem dla publiczności. Zaznaczyć należy, że z dworca tego będą jedynie odchodzić pociągi, i to tylko w kierunku zachodnim. Na urządzenie dworca dla zajeżdżających na stację krakowską pociągów od strony zachodniej, niema na nowym dworcu miejsca, a odpowiednia przebudowa torów musiałaby pochłonąć sumę ponad 200 milionów marek. Dworzec zachodni będzie otwarty tylko od godz. 7 rano do 11 w nocy.

Ponieważ Kraków w najbliższym czasie stanie się stacją węzłową w całym towarowym i osobowym ruchu kolejowym z Górnym Śląskiem władze kolejowe z powodu szczupłości dworców krakowskich rozpatrują plan skierowania wszystkich pociągów, zdążających z G. Śląska i na G. Śląsk przez dwutorową linię kolejową Oświęcim—Skawina—Podgórze—Płaszów. W tym celu musi dyrekcja kolei przystąpić do odpowiedniego rozszerzenia stacji na terenie Płaszowa.

— **Uroczysty obchód górnośląski.** W Krakowie zawiązał się jak wiadomo komitet, który postanowił upamiętnić historyczne zdarzenie objęcia Górnego Śląska uroczystym obchodem w dniu 9 bm. Na dzień ten zjeżdżają z Górnego Śląska do Krakowa posłowie Korfanty, wojewoda śląski Rymer i delegat biskupi ks. Kapica. W przeddzień uroczystości, tj. dziś, w sobotę o godz. 7:30 wieczorem wyruszy z ratusza pochód pod pomnik Grunwaldzki, gdzie reprezentant Straży Polskiej wygłosi przemówienie, poczem orkiestra odegra na ulicach miasta capstrzyk. W niedzielę 9 bm. o godz. 9:30 nabożeństwo w kościele Maryackim, po nabożeństwie pochód na Wawel, gdzie w dziedzińcu arkaadowym wygłoszą przemówienia posłowie Korfanty i reprezentant miasta. Wieczorem uroczyste przedstawienie w teatrze.

— **Pogrzeb Stanisława Koźmiana,** głośnego w swoim czasie publicysty, literata, polityka oraz b. dyrektora teatru krakowskiego odbył się wczoraj o godz. 10 rano z kaplicy cmentarza rakawieckiego.

— **Dziennikarze szwajcarscy** w drugim dniu pobytu w Krakowie zwiedzili przedpołudniem Wawel oraz Muzeum Narodowe. Po spożyciu śniadania w Kole Literackim wyjechali goście do Wiedzi, gdzie zwiedzili saliny. Wieczór w restauracji Grand-hoteli odbył się pożegnalny obiad, poczem o godz. 11 w nocy nastąpił odjazd do Zakopanego.

— **Brak tytoniu w Krakowie** daje się odczuwać w całym ciągu. Na drzwiach hurtowni tytoniowych widnieją kartki z napisami: „Sprzedaż tytoniu wstrzymana przez Izbę skarbową”. Podobno władze skarbowe z powodu podrożenia tytoniu zarządziły ostateczne wszystkie wyroby tytoniowych, aby zapobiedz nadużyciom trafikantów przy sprzedawaniu dawnego zapasu tytoniu po obecnych cenach. Mimo jednak, że hurtownie od dwóch tygodni nie sprzedają publiczności tytoniu, na ulicach miasta można jak zwykle zaopatrzyć się w wyroby tytoniowe u „lotnych trafikantów”, którzy po wygórowanych cenach sprzedają papierosy pierwszych sort. Wczoraj np. na „egipskiego” płacono pod Udziabową 50 mk, podczas gdy mowa, podwyższona cena wynosi 18 mk za sztukę. Widocznie więc mimo wstrzymania publicznej sprzedaży, lotni trafikanci posiadają jakiś tajemniczy sposób zaopatrywania się w wyroby tytoniowe.

Jak się dowiadujemy, dyrekcja policji w Krakowie zarządziła wczoraj, by odtąd codziennie codziennie posterunki policyjne urządzały kontrole w Sukiennicach, na plantach, przed kawiarniami i na rogach ulic i bezwzględnie aresztowały młodocianych ulicznych „trafikantów”. Po spisaniu protokołów mają ulicznicy być odstawieni do magistratu do wydziału Ib, gdzie będą ukarani grzywną. Skonfiskowany tytoń ma być oddany do dyrekcji skarbu wraz z protokołami zeznaniami, skąd aresztowany otrzymał tytoń.

trujących uliczników w tytoń, będą pociągani do surowej odpowiedzialności, a nawet będzie im odebrana koncesja na trafikę. To zarządzenie może nareszcie położyć tamę nielegalnemu handlowi wyrobami tytoniowymi, rozwinętemu na tak wielką skalę w Krakowie.

— **Emigracja górników polskich do Francji.** Związek właścicieli kopalni węgla we Francji zgłosił zapotrzebowanie 700 górników na miesiąc lipiec i sierpień. Stu górników może wyjechać z rodzinami i dostanie mieszkania w nowowbudowanych domach robotniczych. Płaca dzienna wynosi 25 franków. Koszta podróży ponoszą właściciele kopalni. Bezwzględne zgłoszenia listowne przyjmuje Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Krakowie ul. Podzamcze 1. 30.

— **Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie** komunikuje: Wedle zawiadomienia Ministerstwa kolei żelaznych, będą w najbliższym czasie wprowadzone pociągi bezpośredniej komunikacji osobowej między Małopolską a Poznaniem przez G. Śląsk. Przy przejeździe w tych pociągach przez niemiecki Górny Śląsk wymagane będą dowody osobiste lub służbowe z fotografią, bez wszelkiej wizy niemieckiej.

— **Usuwanie szumowin z ulic Krakowa.** Dyrekcja policji poleciła komendzie policji państwowej w Krakowie, aby władze bezpieczeństwa zorganizowały akcję, zmierzającą do usunięcia z plant i ulic w godzinach wieczornych i nocnych szumowin, a przedewszystkiem włóczków i po dejrzanym dziewcząt. Silne patrole mają przez całą noc czuwać nad tem, by szumowiny nie zaczepiały przechodniów i nie zakłócały spokoju publicznego. Również wydano zarządzenie, aby w restauracjach i kawiarniach surowo przestrzegano godzin policyjnych, gdyż obecnie niejednokrotnie spóźnieni goście wychodząc w stanie podochocym z kawiarni, wyprawiają po nocach awantury.

KRONIKA POLICYJNA.

O wydanie szajki głośnych bandytów sądom polskim.

Jak się dowiadujemy, przed kilku dniami po przejściu przez władze polskie części Górnego Śląska, wysłano na polecenie prokuratury państwa w Krakowie wywiadowców do Katowic celem sprowadzenia stamtąd czterech więźniów, spółników straconego przed dwoma miesiącami w Krakowie Jarosza na mocy wyroku sądu dożywotniego. Jarosz razem z Kożą i trzema innymi bandytami dopuścił się w lutym i marcu br. w kilku powiatach na pograniczu Górnego Śląska szeregu napadów rabunkowych i morderstw. Jarosz został wówczas aresztowany i stracony, reszta zaś bandytów zbiegła na Górny Śląsk i kontynuowała swe zbrodnicze napady. Poćzas jednego z takich napadów koło Szopieniec bandyci wpadli w ręce policji katowickiej. Na wiadomość o aresztowaniu bandytów prokuratura krakowska odniosła się w drodze dyplomatycznej do komisji alianckiej w Opolu o wydanie opryszeków sądowi krakowskiemu. Zanim sprawa została rozstrzygnięta, z ustępującymi wojskami alianckimi wywieziono wszystkich przestępców na terytorium Górnego Śląska, przyznane Niemcom. Obecnie prokuratura krakowska czyni starania celem wyjaśnienia całej sprawy i wydania wspomnianych więźniów władzom polskim.

— **Zakwestyonowany tytoń zagraniczny.** Organa policji ujęły wczoraj w pobliżu dworca kolejowego na Grzegórkach niejakiego Natana Müllera (lat 49), w posiadaniu którego znaleziono większą ilość tytoniu i wyrobów tytoniowych zagranicznych niewiadomego pochodzenia. Tytoń zakwestyonowano.

— **Na gorącym uczynku.** Do policji doniósł p. Hirsch Jakób Sonntag, kupiec, zamieszkały przy ul. Paulińskiej 1. 13, że od dłuższego czasu dopuszczano się w jego sklepie systematycznych kradzieży towarów tekstylnych, wyrządzając mu szkodę na blisko 1½ miliona mk. Odnajdując się p. Sonntagowi przytrzymać sprawcę tych kradzieży w osobie Jana Wiśniewskiego (lat 25); ujęcie złodzieja nastąpiło w chwili, gdy ten włamywał się do sklepu Sonntaga na I-em piętrze. Złodzieja oddano w ręce policji. Dalsze dochodzenia w toku.

— **Nieszczęśliwy wypadek przy pracy.** Wczoraj około godz. 11½ w południe zajęty w pałacu Larysza blacharz Markus Nadel (lat 40), zamieszkały przy ul. Miodowej, spadł z drabiny, przy czem doznał złamania lewej ręki. Lekarz pogotowia ratunkowego przewiózł nieszczęśliwego po udzieleniu mu pierwszej pomocy do szpitala św. Łazarza.

Sekcja wycieczkowa Z. T. G. w Krakowie

komunikuje:

W sobotę dnia 8. bm. odbędzie się wycieczka I. II, III. kursu uczennic uczniów i szomroth.

Odmarsz: „Sokół” podgórski (planty) o godzinie 2:45 popołudniu. Prowadzi B.

— **Cztero-tygodniowy kurs przysposobienia wojskowego na nauczycieli szkół średnich.** M. S. Wojsk. w porozumieniu z Min. W. R. i O. P. organizuje cztero-tygodniowy kurs dla nauczycieli gimnastyki szkół średnich męskich.

Kurs ma na celu zapoznać nauczycieli gimnastyki w pierwszym rzędzie ze szkołą strzelca i z elementami służby polowej i poinformować o nowych regulaminach, obowiązujących w armii, celem umożliwienia prowadzenia przez nich przysposobienia wojskowego.

Rozpoczęcie kursu nastąpi dnia 1 sierpnia br. Miejsowość zostanie wybrana w dogodnych warunkach klimatycznych. Uczestnicy posiadać będą prawa rezerwistów powołanych na ćwiczenia.

Zgłoszenia do dnia 20 lipca br. przyjmuje Wydział przysposobienia rezerw Oddz. III. Szt. Gen. Warszawa, ul. Czysła 5.

Przy uwzględnieniu zgłoszeń brane będą pod uwagę census naukowy ogólny, najmniej 6 klas szkoły średniej lub seminarium nauczycielskie i census zawodowy gimnastyczny. Na kurs przyjęci być mogą wyłącznie nauczyciele gimnastyki czynni obecnie w męskich szkołach średnich.

Wszelkich bliższych informacji udziela Ref. Przyspos. rezerw Oddziału III. Szt. D. O. K. Nr. V w Krakowie w godzinach urzędowych.

Podpisane organizacje kupieckie zawiadamiają swoich członków, że żądane przez właścicieli realności podwyżki czynszów od dnia 1 lipca br. są zupełnie nieuzasadnione, gdyż odnośna uchwała sejmowa jeszcze nie zapadła.

W razie nieprzyjęcia czynszu według dotychczasowej wysokości należy odnośną ratę czynszową złożyć do depozytu sądowego.

Krakowskie Stowarzyszenie Kupców
Stowarzyszenie Drobnych Kupców
Stowarzyszenie Rękodzielników

— **Zarząd Łóznicy „Kupa”** zawiadamia niniejszem Szan. Członków, że w niedzielę dnia 9 lipca br. o godz. 3 pop. odbędzie się wybory w miejsce 5 ustępujących członków zarządu, na które upraszamy o punktualne przybycie.

1292 Zarząd Łóznicy „Kupa”.

— **Zabawa ogrodowa.** Dziś w sobotę 8 bm. o g. 5. popołudniu odbędzie się w ogrodzie „Cichy Kątek”, pod Protektorem JWP. Prezydentowej Celiny Sarowej, Zabawa Ogrodowa, połączona z tańcami, na cele budowy parku sportowego Z. T. S. „Jutrzenka”.

Osoby, które przez przeoczenie lub z winy pocztu nie otrzymały dotąd zaproszeń, zechcą się zgłaszać po takowe do p. Fryderyka Syropa, plac WW. Świętych 10. II., codziennie między godz. 2-a a 4-a popołudniu. W razie niepogody dzień zabawy będzie ogłoszony później w dziennikach.

NA MARGINESIE.

Informacje „Głosu Narodu”.

W najbliższych tygodniach zjeżdża do Krakowa żydowski teatr (w „Gł. Nar.”: syonistyczny) z Warszawy (w „Gł. Nar.” z Berlina) pod dyrekcją Żyda z Wilna (w „Gł. Nar.” z Petersburga), aby dać w teatrze „Nowości” szereg przedstawień w języku żydowskim (w „Gł. Nar.”: niemieckim).

Po co te szczucia rozdrażniającami kłamstwami i „szlagwortami” Berlin, Petersburg, niemiecki.

Chodzi o gościnne występy znanej, stale w Warszawie grającej „Trupy wileńskiej”, której wysoka gra artystyczna, w szczególności „Dybuka” zaskarbiła sobie uznanie nawet sfer inteligencji polskiej i obcych gości, którzy licznie zwiedzają przedstawienia tej „Trupy”.

Poziom artystyczny tego zespołu zyskał nawet uznanie odnośnych, centralnych czynników rządowych.

Po co zawsze judzić i drażnić?

Cui bono?

Znakomity jest dodatek „syonistyczny” — teatr! Polskie teatry dzielą się zapewne na chadeckie, popesowskie, endeckie, ludowcowe itd.?

Czy tak?

Przekonani, że województwo, oprze się na zaświadczeniach naszych władz centralnych, a nie „informacjach” „Głosu Narodu”.

Okradzanie magazynów wojsk. Wyrok na trzech szeregowców.

W sądzie wojskowym w Krakowie odbyła się wczoraj rozprawa przeciwko Adamowi Karalusowi, Stefanowi Pietruszce i Wiktorowi Nargangowi, szeregowcom z plutonu sztabowego dowództwa dywizji górskiej w Białej.

Według aktu oskarżenia wszyscy obwinieni skradli w nocy z 6 na 7 kwietnia 1921 r. z wojskowego magazynu prowiantowego w Białej 173 kg. cukru i 13 pudełek konserw mięsnych, wyrządzając teim skarbowi państwa szkodę ponad 40.000 mp. Podobnej kradzieży dopuścili się Karalus i Pietruszek w nocy z 9 na 10-go kwietnia 1921. Zabrali wówczas z tegoż magazynu 50 kg. cukru. Ponadto Karalus i Nargang niezależnie od siebie skradli ze wspomnianego magazynu znaczną ilość garderoby i bielizny.

Po przeprowadzonej rozprawie trybunał skazał Karalusa na 2 lata, Pietruszka na 1 i pół roku, a Narganga na 1 rok ciężkiego więzienia.

Rozprawie przewodniczył ppłuk. k. s. dr Bartik, oskarżał ppłuk. Jakubowski, bronili adwokaci dr Woźniakowski, dr Tokarzewski i dr Bader.

Z kraju.

O mało nie mord.

Nowy Wiśnicz, 5 lipca.

Do tutejszego rabina przybył w dniu dzisiejszym jakiś gospodarz wiejski i krzyżąc, że zostawił na wozie 7-letniego chłopca, któremu z pewnością Żydzi „wysączyli krew”, zagroził, że rabiną zabije, a całe miasteczko spali.

Na wszczęty alarm zgłosił się okoliczny rolnik Tidor i oświadczył, że wspomnianego chłopca przed chwilą odprowadził do miasta.

To zapobiegło smutniejszemu następstwu zwierzęcego szczucia jednej części ludności na drugą.

P. Kl-er.

Dział gospodarczy.

Handel i przemysł.

Z przemysłu hutniczego. W roku bieżącym stan naszego hutnictwa przedstawiał się w ogólnych zarysach, jak następuje: kryzys, który rozpoczął się w październiku roku ubiegłego, trwał w dalszym ciągu przez styczeń i luty. Dopiero w końcu lutego koniunktury zaczęły wyraźnie się poprawiać na rynku żelaznym dały się odczuć oznaki ożywienia. Jedną z głównych przyczyn stagnacji w naszym hutnictwie — obawa konkurencji Górnego Śląska — została usunięta, dzięki podniesieniu się cen na żelazo na Górnym Śląsku.

W marcu rynek ożywił się jeszcze więcej. Do dnia 10 lutego pracował tylko jeden wielki piec w hucie „Katarzyna”. Na 1 kwietnia mieliśmy w ruchu 5 wielkich pieców, na 1 maja — 6 wszystkie na koksie.

Tranzyt przez Polskę. Ministerium Przemysłu i Handlu zawiadomiło Główny urząd przywozu i wywozu o swem postanowieniu, podlegającym natychmiastowemu zastosowaniu, że przewóz tranzytowy towarów zagranicznych przez wspólny obzar celny Rzpłtej i w. m. Gdańska z Lotwy we wszystkich kierunkach, gdzie istnieją połączenia kolejowe, i do Lotwy ze wszystkich krajów, oprócz Niemiec, jest dozwolony bez specjalnych pozwoleń Głównego urzędu przywozu i wywozu.

Handel zagraniczny Rosyi. Według statystyki sowieckiej w styczniu przywieziono do Rosyi 3454000 pudów różnych towarów, w lutym 8360000 pudów, w marcu br. 15,664.000 pudów. Przeważna część tego importu dokonuje się przez porty Morza Czarnego. Wywóz zaś z Rosyi wynosił w styczniu 1036000 pudów, w lutym spadł do 205000, a zaś w marcu podniósł się do 453,000 pudów. A więc widać, że ożywienie się stosunków handlowych z Rosją zasadza się przede wszystkim na wzmożeniu się importu.

Nacz. Państwa przyjął dymisyę gabinetu.

Warszawa. PAT. Prezydent ministrów Śliwiński przesłał Naczelnikowi Państwa pismo następujące:

„Do Pana Naczelnika Państwa.

Wobec uchwalenia przez Sejm ustawodawczy w dniu dzisiejszym votum nieufności, proszę Pana Naczelnika Państwa o udzielenie dymisyi całemu gabinetowi.

(—) Prez. min. Śliwiński”.

W odpowiedzi na powyższe pismo Naczelnik Państwa wystosował następujące pismo:

„Do Pana Artura Śliwińskiego, prezydenta ministrów.

Przychylając się do przedstawionej mi prośby, zwalniam Pana z urzędu prezydenta ministrów z całym gabinetem. Równocześnie poruczam panu oraz wszystkim ustępującym ministrom dalsze kierownictwo spraw państwowych aż do chwili powołania nowego rządu”.

Przed nowymi niespodziankami

Warszawa. (M.) Godzina 1 w nocy. Wczoraj zaczęły się w Sejmie narady poszczególnych klu-

bów nad wytworzoną sytuacją. Uchwał żadnych nie powzięto. Równocześnie odbyła się narada pomiędzy pos. Rossetem, Skulskim i Federowiczem w sprawie ustalenia kandydata, na którego mogłaby się zgodzić większość Sejmu. Postanowiono ostatecznie, że p. Rosset uda się do p. Kucharzewskiego i zaproponuje mu objęcie prezydentury z tem jednak, że skład dotychczasowego gabinetu zostanie nadal zatrzymany.

Z polecenia Naczelnika Państwa przybył do marszałka p. Car, i zawiadomił marszałka o przyjęciu przez Nacz. Państwa dymisyi rządu.

O 11 w nocy zjawił się p. Car powtórnie u marszałka i doręczył mu list Nacz. Państwa, w którym Naczelnik Państwa zapytuje, czy Sejm życzy sobie podjąć inicjatywę w utworzeniu nowego rządu. Wobec tego listu sytuacja znowu się zmienia i zajdzie prawdopodobnie potrzeba zwołania plenum Sejmu celem dania odpowiedzi Naczelnikowi Państwa. Na jutro zwołanie zostało posiedzenie komisji głównej, które rozstrzygnie, czy odpowiedź dla Naczelnika Państwa ma dać komisja główna, czy też plenum Sejmu.

Giełda krakowska z dnia 7 lipca 1922 r.

Waluta markowa					
Waluty i dowozy.	Gotówka		Czeki, przelewy i wpłaty		
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż	Transakcje
Dolary St. Zjed.	5100—	5250—	5100—	5250—	—
Dol. kanadyjskie	4900—	5000—	4900—	5000—	—
Franki franc.	400—	420—	405—	452—	—
Franki belgijskie	390—	400—	395—	405—	—
Franki szwajc.	950—	1000—	950—	1000—	—
Funt sterlingi	22.000	23.000	22.000	23.000	—
Marki niemieck.	10 50	11—	10 25	10 75	10 90
Korony austr.	—24—	—26—	22 50	—24—	23 1/4
Kor. czesko-sł.	100—	158—	105—	110—	110—
Kor. węgierskie	4 50	4 90	4 50	4 90	—
Kor. szwedzkie	—	—	—	—	—
Kor. duńskie	1 000—	1050—	1000—	1050—	—
Lei rumuńskie	—	—	—	—	—
Liry włoskie	230—	240—	230—	240—	—
Florenty helend.	—	—	—	—	—

Akcyjne bankowe.			
		ofiar. i zadano	Transakcje
Polski Bank Przem. i Vem.	600—	700—	—
Bank Hipoteczny	750—	850—	—
Bank Małopolski	650—	725—	—
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	—
Powszechny Bank Kred.	350—	400—	—
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600—	700—	—

Akcyjne Tow. hand. i przem.			
		ofiar. i zadano	Transakcje
Pel. Tw. hand. P.T.H. i Vem.	600—	650—	625—
Handl. Sp. akc. „Impex”	250—	300—	250—270
„Polski Glob” I-III em.	700—	800—	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	275—	325—	—
Warsz. Tow. Trans. i Zegluga	—	—	—
Zieloniewski I-IV em.	1800—	2000—	—
H. Cegielski, Poznań, ex	1950—	2050—	2000—
Warsz. Sp. ak. Bud. Par. I-II	1200—	1500—	—
„Lemiesz” fabr. masz. roln.	—	—	—
„Trzebiń” I-IV em.	1750—	1850—	1800—
Zakłady amunic. „Pocisk”	725—	825—	—
Buta solarna, Kraków	—	—	—
„Automator” fabr. samoch.	1000—	1200—	—
Fab. Portl.-Cem. Sierakowa	17.000—	18.000—	—
„Górka” fabryka cementu	5700—	5900—	—
Sierszańskie Zak. Gór. S. A.	5750—	5900—	—
„Tepege” Tow. dla prz. gór.	4900—	5100—	—
„Ska akc. przem. naft. i g. z.	—	—	—
Karpackie Tow. naftowe	—	—	—
Akc. Tow. naft. „Galicia”	—	—	—
A. T. dla przem. oleju skal.	—	—	—
Polska Nafta	1800—	1900—	1850—
Elekt. w Sieroszy I-III em.	—	—	—
„Olkos” T. A.	7500—	8000—	—
„Pozet” Powsz. zakł. bud.	1000—	1100—	—
Fabr. przet. tl. w Trzebiń	2900—	3100—	30.0—
„Krakus” Zj. fab. prz. wysk.	2000—	2200—	—
Fabr. porcel. w Cmielowie	—	—	—
Fabr. cukrów Chederowie	3500—	3700—	—
W. Kucharski fabr. metal.	—	—	—
Herzfeld-Victorius, odl. zel.	—	—	—
„Pharma” Mag. Jawornicki	4000—	4200—	—

Giełda warszawska z 7 bm. Dolary Stanów Zjednoczonych tranz. 5250—5460, sprzedaż 5270, kupno 5280. Franki francuskie tranz. 418 1/2. Funt sterlingi tranz. 23200. Marki niemieckie tranz. 10 95—10 90. Czeki: Gdańsk tranz. 10 60—10 35, sprzedaż 10 55, kupno 10 15. Belgia tranz. 396—40 1/2—405, sprzedaż 407, kupno 403. Berlin tranz. 10 40—10 35, sprzedaż 10 55, kupno 10 15. Londyn tranz. 200—23100, sprzedaż 23200, kupno 23000. Nowy Jork tranz. 5225—5375, sprzedaż 5290, kupno 5250. Paryż tranz. 420—425—422, sprzedaż 424, kupno 420. Praga tranz. 107—108. Szwajcaria tranz. 980—1010—1000, sprzedaż 1094 kupno 996. Wiedeń tranz. 24—23 1/2—23 60, sprzedaż 24, kupno 23. Włochy tranz. 246—247.

Kursa dewiz w Zurychu z 7 bm. (PAT) Berlin 1:11—, Holandia 203—, Nowy Jork 5:23 1/2, Londyn 23:29—, Paryż 41:95—, Mediolan 23:10—, Praga 10:50—, Budapeszt 44—, Zgrzeb 1:58 3/4, Bukareszt —, Warszawa 0:10 1/4, Wiedeń 0:02 1/4, Austr. stempl. 0:24 1/4.

Projekt traktatu polsko-austriackiego.

Wiedeń. PAT. Dnia 6-go czerwca br. odbyła delegacja austriacka i polska swoje ostateczne posiedzenie w sprawie traktatu handlowego. Rokowania doprowadziły do sformułowania projektu traktatu. Traktat handlowy, oparty jest na zasadzie największego uprzywilejowania. Austriya będzie tedy miała prawo do wszystkich tych udogodnień celnych jakie przyznano Francji. Co do kilku mniej ważnych artykułów rzekła się Austriya prawa największego uprzywilejowania.

Niewyjaśniona sytuacja w Niemczech

Berlin. (AW) Narady w Wydziale o ustawie celem obrony Republiki, które do dziś rozpoczęły się, nie dały jeszcze dotychczas jasnego obrazu. Co do dalszego losu życia i śmierci dzisiejszego rządu i dzisiejszego Reichstagu to sprawa ta jest jeszcze odłożona. Jeszcze nie wiadomo czy do rządu wejdą niemieccy socjaliści czy też nacjonaliści, których chce wciągnąć do rządu partya demokratyczna. Wczoraj doszło znów w Reichstagu do gwałtownych scen między socjalistami a nacjonalistami.

Francya patrzy pesymistycznie na rokowania haskie.

Wiedeń. PAT. Donoszą z Hagi: Kierownik delegacji francuskiej Alphant oświadczył wobec współpracownika „Telegraaf”, że zaprzęga się pesymistycznie na rokowania w Hadze. Odbywają się one wprawdzie bez sporów, ale należy się obawiać, że w obecnych warunkach będzie bardzo trudnem zawrzeć z sowietami umowę. Nawet gdyby umowa taka doszła do skutku, wówczas nie da się ona w obecnej chwili przeprowadzić.

Nowe votum ufności dla polityki Poincaré'go

Paryż. PAT. Izba deputowanych po wysłuchaniu deklaracji prezydenta ministrów Poincaré'go w sprawie polityki francuskiej w Tyflisie, uchwaliła 507 głosami przeciwko 64 wniosek zaufania dla rządu.

ZE SPORTU.

W sobotę i w niedzielę dnia 8-go i 9-go lipca br. odbędą się na boisku T. S. Wisła zawody w piłkę nożną pomiędzy mistrzowską drużyną Mor. Ostrawy „Slavia” a „Wisłą”. Ze względu na dobre wyniki uzyskane przez gości czeskich w Warszawie budzą one zrozumiałe zainteresowanie. W niedzielę 9 bm. przez matchem „Slavia-Wisła” o godz. 4-tej popołudniu odbędą się zapasy amatorskie (mocowanie) urządzone staraniem Sekcji Ciężkiej Atletyki T. S. Wisła. W zapasach wezmą udział najlepsi zapaśnicy Krakowa. Zwolennicy tego sportu będą mieli sposobność zobaczenia prawdziwych zapaśników sportowych prowadzonych według prawdziwych zasad. Bilety na zawody w piłkę nożną uprawniają do wejścia na zapasy.

KILSKI TEATR OPERA I OPERETKA

Sobota: „Szkoła miłości”.

TEATR „RACAHULA”

Sobota pop.: „Kobieta, która zabiła”; wiecz.: „Dama z pod nr. 23”.

OPERETKA TEATRU „NOWOCÓR”

Sobota: „Trzej kawalerowie”.

TEATR ŻYDOWSKI PRZY UL. BOCHENSKIEJ:

Sobota: „Dwa światy”.

Niedziela pop.: „Bóg zemsty”; wiecz.: „Dwa światy”.

